

Sanan ja runon tuoksua

Sanan ja runon tuoksua 4.11.2010

- Maksun aika

SYLILLINEN ELÄMÄÄ

Tule!
Älä sano mitään.
Tartu vain käteeni
niin juostaan tuuli kiinni.
Kuunnellaan kuinka hiljaisuus
hipaisee hiuksiamme
ja läheisyys on luontevaa
kuin hengitys.

Istutaan sitten rauhassa.
Puhutaan hiljaa unelmista
tai vaikka lauletaan.
Löydetään yhdessä ilo,
sen sykkivä sydän.
Yli ihmisten ajatusten,
yli uinuvan maan.

-Syllillinen elämää.

© Auli

Evankeliumiteksti: 23. sunnuntai Helluntaista, Antakaa toisillenne anteeksi!

(Ensimmäinen vuosikerta): Matt. 18: 23-35 (1938 käännös)

Jeesus sanoi: "Sentähden taivasten valtakunta on verrattava kuninkaaseen, joka vaati palvelijoitansa tiliä. Ja kun hän rupesi tilintekoon, tuotiin hänen eteensä eräs, joka oli hänelle velkaa kymmenentuhatta leiviskää. Mutta kun tällä ei ollut, millä maksaa, niin hänen herransa määräsi myytäväksi hänet ja hänen vaimonsa ja lapsensa ja kaikki, mitä hänellä oli, ja velan maksettavaksi. Silloin palvelija lankesi maahan ja rukoili häntä sanoen: 'Ole pitkämielinen minua kohtaan, niin minä maksan sinulle kaikki'. Niin herran kävi sääliksi sitä palvelijaa, ja hän päästi hänet ja antoi hänelle velan anteeksi. Mutta mentyään ulos se palvelija tapasi erään kanssapalvelijoistaan, joka oli hänelle velkaa sata denaria; ja hän tarttui häneen, kuristi häntä kurkusta ja sanoi: 'Maksa, minkä olet velkaa'. Niin hänen kanssapalvelijansa lankesi maahan ja pyysi häntä sanoen: 'Ole pitkämielinen minua kohtaan, niin minä maksan sinulle'. Mutta hän ei tahtonut, vaan meni ja heitti hänet vankeuteen, kunnes hän maksaisi velkansa. Kun nyt hänen kanssapalvelijansa näkivät, mitä tapahtui, tulivat he kovin murheellisiksi ja

menivät ja ilmoittivat herrallensa kaiken, mitä oli tapahtunut. Silloin hänen herransa kutsui hänet eteensä ja sanoi hänelle: 'Sinä paha palvelija! Minä annoin sinulle anteeksi kaiken sen velan, koska sitä minulta pyysit; eikö sinunkin olisi pitänyt armahtaa kanssapalvelijaasi, niinkuin minäkin sinua armahdin?' Ja hänen herransa vihastui ja antoi hänet vanginvartijan käsiin, kunnes hän maksaisi kaiken, minkä oli hänelle velkaa. Näin myös minun taivaallinen Isäni tekee teille, ellette anna kukin veljellenne sydämestänne anteeksi.'

Anteeksi antaminen on joskus vaikea paikka. Jeesus sovitti meidän syntimme ristin työllään, ja siksi ne on anteeksi annettu, kun vain viemme synnit ristin juureen eli tunnustamme ne ainakin Jeesukselle. Parannuksen tekeminen on kääntymistä Parantajan ja Pelastajan, Jeesuksen, puoleen.

Velka ja synti ovat tekstin alkukielessä, kreikassa, sama sana: ofeile. Velallinen, eli siis syntiä tehnyt, on ofeiletes. Matteus 6:12:ssa Jeesuksen opettaessa Isämeidän rukousta on myös käytetty sanaa ofeile, mikä on käännetty sekä synniksi että velaksi. Jeesus puhuu tämän vertauksen lopussa alkutekstin mukaan harha-askelten, rikkomusten ja lankeemusten (paraptoma) anteeksi antamisesta, mutta painottaen, että sydämestä asti. Isämeidän rukouksessa ei eritellä miten rankat velat pitäisi antaa anteeksi.

Mutta saivartelu ja pilkunviilaaminen sikseen. Vertauksen sanoma on, että olemme saaneet niin paljon Jumalalta anteeksi, että meidän pitää antaa anteeksi kaikille muille ihmisille kaikki heidän pahat tekonsa, isot ja pienet, tahalliset ja toistuvat. Jeesus asetti standardin Pietarille juuri ennen tätä vertausta (Matt. 18:21-22): **Silloin Pietari meni hänen tykönsä ja sanoi hänelle: "Herra, kuinka monta kertaa minun on annettava anteeksi veljelleni, joka rikkoo minua vastaan? Ihanko seitsemän kertaa?" Jeesus vastasi hänelle: "Minä sanon sinulle: ei seitsemän kertaa, vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän."**

Anteeksiantaminen on tahdon asia, mikä ei riipu mitenkään tunteista. Sanot itsellesi, että tahdot antaa anteeksi. Tunteet tulevat sitten perässä. Rukous auttaa, jos tahtoa anteeksi antamiseen ei heti tuntuisi sielustamme löytyvän. Rukous sen henkilön puolesta, jolle pitäisi antaa anteeksi, on erityisen voimallista tässä tilanteessa. Käytä myös järkeä tunteiden sijaan, anteeksi antamattomuudessa ei ole mitään mieltä! Anteeksi antaminen on usein katsottu jopa pelastuskysymykseksi. Esimerkiksi kirjassa ”Saatanan syötti”, mitä muuten lämpimästi Aulin kanssa suosittelimme, John Bevere sanoo selvästi pelastuksen riippuvan anteeksiantamuksesta, perusteena Jeesuksen sanat Matt. 6:15:ssa: **mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi, niin ei myöskään teidän Isänne anna anteeksi teidän rikkomuksianne.**

Miksi Jeesus kertoi olevan niin suuren eron palvelijan ja kanssapalvelijan velan määrässä? Kymmenentuhatta leiviskää (siis alkukielen talenttia) on 60 miljoonaa denaria (eli drakmaa), joka taasen oli työntekijän tavallinen päiväansio. Meidän silmin katsottuna asia on selvä: Jeesuksen sovitustyön kautta saamamme syntien anteeksianto on miljoonia kertoja suurempi kuin mitä koskaan voimme antaa anteeksi kenellekään ihmisille. Meidät on lunastettu Jeesuksen ristinkuoleman ja ylösnousemuksen kautta Taivaan Paratiisiin. Helvetin lieskat ovat taakse jäänyt uhka, kun Jeesus on sydämässä. Ei sitä voi verrata näihin maallisiin asioihin, jotka annamme anteeksi lähimmäisillemme.

Silti anteeksiantaminen on joskus vaikeaa. Sanonnasta: ”Voin antaa anteeksi mutta en koskaan unohtaa” kuultaa mielestäni läpi katkeruuden juuri. Kuten joku viisas on sanonut, katkeruus on myrky, jonka itse juomme ja toivomme, että toinen siihen kuolisi. Ei, itse me siitä kärsimme. Katkeruuden ja anteeksiantamattomuuden kohde ei välttämättä edes tiedä, että meillä on tällaisia tunteita häntä kohtaan.

Asian unohtaminen sen merkinä, että se on annettu anteeksi, on kuitenkin väärä kriteeri. Se on Jumalan vanhurskautta, kun Hän unohtaa meidän syntimme, nyt kun elämme uuden liiton aikakautta, mistä Jeremia kirjoittaa (Jer. 31:34b): **sillä minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejensä.** Jumala heittää meidän syntimme meren syvyyteen (Miika 7:19b): **Kaikki heidän syntinsä sinä heität meren syvyyteen.** Ajattele, jos Taivaassa alat kertoa Jumalalle, että vieläkin muistat sen ja sen tekemäsi vakavan rikkomuksen, Jumala ei tiedä, mistä puhut. Ei, Jumala ei muista niitä, koska sinä olet vienyt syntisi Jeesukselle ja saanut ne anteeksi.

Meille ihmisille riittää anteeksiantamisprosessissa se, että asia muuttuu yhdentekeväksi, se menettää vihaisia tunteita nostattavan merkityksensä. Silloin asia on annettu anteeksi. Siitä ei tarvitse enää puhua muille ihmisille tuomiten tuo paha teko ja heti sen jälkeen nopeasti sanoen, että se on anteeksi annettu. Anteeksiantamukseen kuuluu se, että suhtaudumme meitä vastaan rikkoneeseen ihmiseen aivan kuten ennen rikkomusta, vaikka asia sinänsä ei olekaan unohtunut. Järjen käyttö on silti sallittua, ei

esimerkiksi tarvitse lainata rahaa jollekin, joka on jättänyt aikaisemman velkansa maksamatta.

Mutta meidän syntivelkamme on maksettu, mikä on ei-Jeesukseen-uskoviille ihmisille käsittämätöntä. Paavali kirjoittaa (1. Kor 1:23): [me taas saarnaamme ristiinnaulittua Kristusta, joka on juutalaisille pahennus ja pakanoille hullutus](#), Siinä on paljon sanottu. Mennäänpä siis pankinjohtajan luo ja sanotaan, että tällainen Jeesus niminen kaveri maksoi jo meidän velkamme. Ei taitaisi mennä läpi, se olisi pankinjohtajalle hullutus, tai jopa skandaali, skandalon alkukielessä. Parempi tietysti jos ei ole velkaa ollenkaan. Vain Pyhä Henki voi avata tämän hullutuksen ja pahennuksen ihmisille – silloin, kun ihminen tulee uskoon, lähtee seuraamaan Jeesusta. Jos sinä et ole aikaisemmin ottanut tätä askelta, mutta haluat tehdä niin tänään, lue mielessäsi jäljessämme, kun menemme Aulin kanssa polvillemme, seuraava uskon rukous ja ota Jeesus sydämeesi.

Rukoillaan. Kiitos Jeesus, että annoit sydämeeni halun lähteä seuraamaan Sinua. Kadun kaikkia syntejäni ja kiitän Jeesus Sinua siitä, että kuolit ristillä puolestani. Kiitos Jeesus, että saan syntini anteeksi nyt. Kaikki mitä minulla on, kuuluu nyt sinulle Jeesus. Tahdon seurata Sinun ohjeitasi ja rakastaa Sinua Jeesus kaikesta sydäimestäni. Anna, Herra, minulle sitkeyttä ja voimaa pysyä tällä nyt valitsemallani tiellä aina Taivaan paratiisiin asti. Jeesus juutalaisen nimessä aamen.

VILUINEN PÄIVÄ

Auringon vienon hymyn alla
routainen maa lepää.

Tuulen rohduttamin huulin,
kohmettunein sormin,
kostean valon verhoamaa parvekepuuta kosketan.
Niin likaisenharmaata ja viluista.

Tähyän taivaan siniselle selälle.
Pilvenraosta kurkistaa päivänsäde,
joka eksyy kylmettyneille kasvoilleni.
Tunnen kuinka elämä virtaa lävitseni.

Alakulo on poissa,
kaikki ankeus ja surumieli.
Unenpuhdas,
levollinen ilo minussa.

-Kiitos Jeesus, auttajani.

Tukesi sanan ja runon tuoksua työlle. Käytä alla olevaa tilisiirtoa.

Yhdistyksen talous pohjautuu vapaaehtoiseen antamiseen. Voit tukea tätä Jumalan valtakunnan työtä alla olevalla tilillepanokortilla. Pienikin tuki on todella tervetullutta. Jos voit tukea joka kuukausi, aina parempi. Ole siunattu antaessasi ja anna iloiten kun annat!

Kiitos lahjastasi t. evankelista-aviopari Auli Happonen ja Jaakob.
Lisätietoa palvelutyömme sivuilta www.sananjarunontuoksua.fi.

Saajan tilinumero	440520-275080	TILISIIRTO	Vain kotimaan maksuliikenteessä	
Saaja	Aabrahamin pyhät lapset ry	<u>Viitenumerot:</u>	<u>Viesti:</u>	
Maksaja		Yleinen tuki	107	
		Jäsenmaksu	26	
		Evankelointi	39	
		Matkat	42	
		TV-työ	55	
		Lähetystyö	84	
		Kirjat, CD't	97	
		Osall.maksut	123	
Allekirjoitus	_____	Viite		
Tililtä nro		Eräpäivä		Euro